

இனிமையான குழந்தைகளே - உங்களுடைய தொழிலே மனிதர்களை எழுப்புவது மற்றும் வழி காட்டுவதாகும். எவ்வளவு ஆத்ம அபிமானியாக மாறி பாபாவின் அறிமுகத்தைக் கொடுப்பீர்களோ அவ்வளவு நன்மை நடக்கும்.

கேள்வி: ஏழைக் குழந்தைகள் தன்னுடைய எந்த விசேஷத்தின் ஆதாரத்தில் பணக்காரர்களை விட முன்னுக்கு செல்ல முடியும்?

பதில்: தானம், புண்ணியம் செய்வதில் ஏழைகளுக்கு மிகவும் மதிப்பு இருக்கிறது. ஏழைகள் பக்தி கூட ஆர்வத்துடன் செய்கின்றனர். சாட்சாத்தாரம் கூட ஏழைகளுக்கு கிடைக்கிறது. பணக்காரர்களுக்கு தன்னுடைய பணத்தின் போதை இருக்கிறது. பாவம் அதிகமாக செய்வதால் ஏழைக் குழந்தைகள் அவர்களை விட முன்னால் செல்கிறார்கள்.

பாட்டு: ஓம் நமச்சிவாய.....

ஓம் சாந்தி. தாயும் நீயே! தந்தையும் நீயே! நாங்கள் உங்களுடைய குழந்தைகள்..... இவ்வாறு நிச்சயமாக பரம்பிதா பரமாத்மாவின் மகிமைதான் பாடப்பட்டிருக்கிறது. அவர் படைக்கக் கூடியவர் என்பது தெளிவாக மகிமை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. லௌகீக தாய் தந்தை கூட குழந்தைகளைப் படைக்கின்றனர். பரலௌகீக தந்தையை கூட படைக்கக் கூடியவர் என்று கூறப்படுகிறது. நண்பன், உதவியாளர்..... நிறைய மகிமை பாடப் படுகிறது. லௌகீக தந்தைக்கு இவ்வளவு மகிமை இல்லை. பரம்பிதா பரமாத்மாவின் மகிமை தனியாகும். குழந்தைகள் கூட ஞானக் கடல், நாலேட்ஜ்ஃபுல் என மகிமை செய்கின்றனர். அவருக்குள் அனைத்து ஞானமும் இருக்கிறது. ஞானம் என்பது சரீர் நிர்வாகத்தை செய்வதற்கான படிப்பு அல்ல. அவரை ஞானக் கடல், நாலேட்ஜ்ஃபுல் என்று கூறப்படுகிறது. எனவே நிச்சயமாக அவரிடம் ஞானம் இருக்கிறது. ஆனால் எந்த ஞானம்? இந்த சிருஷ்டி சக்கரம் எவ்வாறு சுழல்கிறது என்ற ஞானம் இருக்கிறது. எனவே அவரே ஞானக் கடல், பதீதபாவனர் ஆவார். கிருஷ்ணரை ஒரு போதும் பதீத பாவனர் அல்லது ஞானக் கடல் என்று கூற முடியாது. அவருடைய மகிமைகள் முற்றிலும் தனிப்பட்டதாகும். இருவருமே பாரத வாசிகள் ஆவர். சிவபாபாவிற்கும் பாரதத்தில் மகிமை இருக்கிறது. சிவஜெயந்தி கூட இங்கே கொண்டாடுகிறார்கள். கிருஷ்ண ஜெயந்தி கூட இங்கே கொண்டாடு கிறார்கள். கீதையின் ஜெயந்தியைக் கூட கொண்டாடுகிறார்கள். மூன்று ஜெயந்திகளும் முக்கியமானதாகும். இப்போது முதல் ஜெயந்தி யாருடையது என்ற கேள்வி எழுகிறது. சிவபாபாவினுடையதா? அல்லது கிருஷ்ணருடையதா? மனிதர்கள் முற்றிலும் பாபாவை மறந்திருக்கிறார்கள். கிருஷ்ணருடைய ஜெயந்தியை மிகவும் கோலாகலத்துடன் அன்புடன் கொண்டாடுகிறார்கள். சிவனுடைய ஜெயந்தியை பற்றி அவ்வளவு யாருக்கும் தெரியவில்லை. போற்றப்படவும் இல்லை. சிவன் வந்து என்ன செய்தார்? அவருடைய வரலாறு யாருக்கும் தெரியவில்லை. கிருஷ்ணரைப் பற்றிய பல விஷயங்கள் எழுதி இருக்கிறார்கள். கோபிகைகளை விரட்டினார், இதை செய்தார், கிருஷ்ணருடைய சரித்திரங்கள் முக்கியமாக ஒரு செய்தி தாளில் வருகிறது. சிவனுடைய சரித்திரம் போன்றவை எதுவும் இல்லை. கிருஷ்ணர் எப்போது பிறந்தார். பிறகு கீதை எப்போது தோன்றியது. கிருஷ்ணர் பெரியவர் ஆகும் போது தான் ஞானத்தை சொல்ல முடியும். கிருஷ்ணரின் குழந்தைப் பருவத்தைத் தான் காண்பிக்கிறார்கள். கூடையில் சுமந்து நடந்து சென்றனர். பெரியவரான பிறகு ரதத்தில் நின்றதாக காண்பிக்கிறார்கள். சக்கரத்தை சுழற்றுகிறார்கள். பதினாறு பதினேழு வருடங்கள் இருக்கும். மற்ற படி சிறு வயது படத்தைக் காண்பிக்கிறார்கள். இப்போது கீதை எப்போது சொல்லப்பட்டது. அந்த நேரத்தில் சொல்லியிருக்க முடியாது. இவர்களை விரட்டினார், இது செய்தார். என்று எழுதும் போது அந்த நேரத்தில் ஞானம் அழகாகவே இருக்காது. வயதான பருவத்தில் தான் ஞானம் சொல்லியிருக்க வேண்டும். கீதை கூட சிறிது காலத்திற்குப் பிறகு தான் சொல்லியிருக்க வேண்டும். இப்போது சிவன் என்ன செய்தார். எதுவும் தெரியவில்லை. அறியாமை தூக்கத்தில் தூங்கிக் கொண்டிருக்கின்றனர். என்னுடைய வரலாறு பற்றி யாருக்கும் தெரியவில்லை என பாபா கூறுகின்றார். நான் என்ன செய்தேன்? என்னைத்தான் பதீத பாவனர் என்று கூறுகிறார்கள். நான் வருகிறேன் என்றால் உடன் கீதை இருக்கிறது. நான் சாதாரண, வயதான அனுபவம் நிறைந்த உடலில் வருகிறேன். சிவஜெயந்தி நீங்கள் பாரதத்தில் தான் கொண்டாடுகிறீர்கள். கிருஷ்ண ஜெயந்தி, கீதா ஜெயந்தி இது மூன்றும் முக்கியமானவையாகும். இராமரின் ஜெயந்தி பிறகு தான் ஏற்படுகிறது. இந்த நேரத்தில் என்ன நடக்கிறதோ அது பிற்காலத்தில் கொண்டாடப்படுகிறது. சத்யுகம் திரேதாவில் ஜெயந்தி போன்றவை கிடையாது. சூரிய வம்சத்தில் இருந்து சந்திர வம்சத்தின் ஆஸ்தியை அடைகின்றனர். வேறு யாருக்கும் மகிமை இல்லை. இராஜாக்களின் முடி சூட்டு விழா மட்டும் கொண்டாடுவார்கள். இன்று பிறந்த நாள் அனைவரும் கொண்டாடு கிறார்கள். அது பொதுவான விஷயம் ஆகி விட்டது. கிருஷ்ணர் ஜென்மம் எடுக்கிறார், பெரியவராகி இராஜ்ஜியத்தை ஆள்கிறார். அதில் மகிமைக்குரிய விஷயம் எதுவும் இல்லை. சத்யுகம் திரேதாவில் சுகத்தின் இராஜ்ஜியம் நடைபெற்று வந்தது. அந்த இராஜ்ஜியம் எப்போது எப்படி ஸ்தாபனை ஆகியது? இது குழந்தைகளாகிய உங்களின்

07.03.2011

புத்தியில் இருக்கிறது. குழந்தைகளே, நான் கல்ப கல்பமாக கல்பத்தின் சங்கம யுகத்தில் வருகிறேன் என பாபா கூறுகின்றார். கலியுகத்தின் முடிவு பதீத உலகம் ஆகும். சத்யுகத்தின் ஆரம்பம் பாவன உலகம் ஆகும். நான் தந்தையாகவும் இருக்கிறேன், குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு ஆஸ்தியையும் கொடுக்கிறேன். போன கல்பத்திலும் கூட உங்களுக்கு ஆஸ்தியைக் கொடுத்தேன், ஆகையால் தான் நீங்கள் கொண்டாடிக் கொண்டு வந்துள்ளீர். ஆனால் பெயரை மறந்தமையால் கிருஷ்ணரின் பெயர் போடப்பட்டிருக்கிறது. பெரியதிலும் பெரியவர் சிவன் அல்லவா? முதலில் அவருடைய ஜெயந்தி. பிறகு தான் மனிதர்களுடையது. ஆத்மாக்கள் அனைத்துமே உண்மையில் மேலிருந்து இறங்குகிறது. என்னுடையது கூட அவதாரம் ஆகும். கிருஷ்ணர் தாயின் கர்ப்பத் திலிருந்து பிறந்தார், பாலனை அடைந்தார். அனைவரும் மறுபிறவியில் வந்து தான் ஆக வேண்டும். சிவபாபா மறுபிறவி எடுப்பதில்லை. வருகிறார் அல்லவா? எனவே இது அனைத்தையும் பாபா புரிய வைக்கின்றார். பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கர் மும்மூர்த்திகளைக் காண்பிக்கிறார்கள் அல்லவா? பிரம்மாவின் மூலமாக ஸ்தாபனை, ஏனென்றால் சிவனுக்கு தனக்கென்று உடல் இல்லை. அவரே அமர்ந்து இந்த உடலில் வருகிறேன் என கூறுகிறார். இவருக்கு தன்னுடைய பிறவிகள் பற்றி எதுவும் தெரியாது. இவருடைய பல பிறவிகளின் முடிவில் இது கடைசி பிறவி ஆகும். சிவ ஜெயந்தி பெரியதா? அல்லது கிருஷ்ண ஜெயந்தி பெரியதா? என்பதை முதன் முதலில் புரிய வைக்க வேண்டியுள்ளது. ஒரு வேளை கிருஷ்ணர் கீதையை கூறியிருந்தால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பிறந்து பல வருடங்களுக்குப் பிறகு அவர் பெரியவர் ஆகின்ற போது தான் கீதை சொல்லப்பட்டிருக்க வேண்டும். இது அனைத்தும் புரிந்துக் கொள்ள வேண்டிய விஷயம் அல்லவா? ஆனால் உண்மையில் சிவ ஜெயந்திக்குப் பிறகு உடனே கீதையின் ஜெயந்தி ஆகும். இந்த கருத்துக்களை புத்தியில் வைக்க வேண்டும். பல பாயிண்ட்ஸ் இருக்கின்றன. குறிப்பெடுத்துக் கொள்ளாமல் நினைவில் வைக்க முடியாது. பாபா இவ்வளவு அருகாமையில் இருக்கிறார். அவருடைய ரதம் இருக்கிறது. அனைத்து பாயிண்ட்சும் சரியான நேரத்திற்கு நினைவில் வருவது கடினம் என்று கூட கூறுகிறார்கள். அனைவருக்கும் இரண்டு தந்தையின் இரகசியத்தைப் புரிய வையுங்கள் என பாபா புரிய வைக்கின்றார். சிவ பாபாவின் ஜெயந்தி கொண்டாடுகிறார்கள் என்றால் நிச்சயமாக வரலாம். கிறிஸ்து, புத்தர் போன்றோர் வந்து அவர்களுடைய தர்மத்தை ஸ்தாபிக்கிறார்கள். ஆத்மா தான் வந்து பிரவேசமாகி தர்மத்தை ஸ்தாபனை செய்கிறது. அவர் சொர்க்கத்தின் தந்தை, சிருஷ்டியை படைக்கக் கூடியவர். நிச்சயமாக புது சிருஷ்டியை படைப்பார். பழையதை படைக்க மாட்டார். புது சிருஷ்டியே சொர்க்கம் எனப்படுகிறது. இப்போது நரகமாக இருக்கிறது. நான் கல்ப கல்பமாக சங்கமத்தில் வந்து குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு இராஜயோக ஞானத்தை கொடுக்கிறேன் என பாபா கூறுகின்றார். இதுவே பாரதத்தின் பழமையான யோகம் ஆகும். யார் கற்பித்தது. சிவபாபாவின் பெயரோ மறைக்கப்பட்டுவிட்டது. ஒரு புறம் கீதையின் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் என்றும் ஒரு புறம் விஷ்ணுவின் பெயரையும் கூறுகிறார்கள். சிவ பாபா இராஜயோகத்தைக் கற்பித்தார். யாருக்கும் தெரியவில்லை. சிவஜெயந்தி என்றால் நிராகாரரின் ஜெயந்தியைத் தான் காண்பிக்கிறார்கள். அவர் எப்படி வந்தார், வந்து என்ன செய்தார். அவர் அனைவருக்கும் சத்கதியை கொடுக்கக் கூடிய வள்ளல், விடுவிக்கக் கூடியவர், வழி காட்டியாக இருக்கிறார். இப்போது அனைத்து ஆத்மாக்களுக்கும் பரமாத்மா வழி காட்ட வேண்டும். அவரும் ஆத்மாவே. மனிதர்களின் வழிகாட்டியாக மனிதர்கள் இருப்பது போல ஆத்மாக்களின் வழி காட்டியாக ஆத்மா வேண்டும். அவரை சபரீம் ஆத்மா என்கிறார்கள். மனிதர்கள் அனைவரும் மறுபிறவி எடுத்து பதீதமாகியிருக்கிறார்கள். பிறகு தூய்மையாக மாற்றி யார் திரும்ப அழைத்துச் செல்வார்கள். நானே வந்து பாவனாவதற்கான யுக்தியைக் கூறுகிறேன் என பாபா கூறுகிறார். நீங்கள் என்னை நினையுங்கள், தேகத்தின் சம்பந்தத்தை விடுவியுங்கள் என கிருஷ்ணர் கூற முடியாது. அவரே 84 பிறவிகள் எடுக்கின்றார். அனைத்து சம்பந்தங்களிலும் வருகிறார். தந்தைக்கென்று சரீரம் கிடையாது. பாபா இந்த ஆன்மீக யாத்திரையை உங்களுக்கு கற்பிக்கின்றார். இது ஆன்மீகத் தந்தையின் ஆன்மீகக் குழந்தைகள் முன்பு ஆன்மீக ஞானம் ஆகும். கிருஷ்ணர் யாருக்கும் ஆன்மீகத் தந்தை கிடையாது. அனைவருக்கும் ஆன்மீக தந்தையாக நான் இருக்கிறேன். நானே வழிகாட்டியாக இருக்க முடியும். விடுதலை அளிப்பவர் (லிபரேட்டர்) வழிகாட்டி, ஆனந்தக் கடல், அமைதி நிறைந்தவர் சதா தூய்மையானவர் என எனக்காகத்தான் கூறுகிறார்கள். இப்போது ஆத்மாக்களாகிய உங்களுக்கு ஞானம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். நான் இந்த சரீரம் மூலமாக உங்களுக்குக் கொடுக்கிறேன் என பாபா கூறுகிறார். நீங்கள் கூட சரீரத்தின் மூலமாக ஞானத்தை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். அவரே காட்ஃபாதர் அவருடைய ரூபம் கூட தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆத்மா புள்ளியாக இருப்பது போல பரமாத்மாவும் புள்ளியாக இருக்கிறார். இது இயற்கை அல்லவா? உண்மையில் பெரிய இயற்கை. இதுவே இவ்வளவு சிறிய நட்சத்திரத்தில் 84 பிறவிகளின் பாகம் இருக்கிறது. இது இயற்கையாகும், நாடகத்தில் பாபாவினுடைய பாகமும் இருக்கிறது. பக்தி மார்க்கத்தில் கூட உங்களுடைய சேவை செய்கிறார். உங்களுடைய ஆத்மாவில் 84 பிறவிகளின் அழியாத பாகம் இருக்கிறது. இதற்கு தான் இயற்கை என்று பெயர். இதை எப்படி வர்ணனை செய்ய முடியும்? ஆத்மா இவ்வளவு சிறியதாக இருக்கிறது. இந்த விஷயங்களை கேட்டு அதிசயப்படுகிறார்கள். ஆத்மா சிறிய நட்சத்திரம் போல இருக்கிறது. 84 பிறவிகளை துல்லியமாக அனுபவிக்கிறது. சுகத்தை கூட அது துல்லியமாக

அனுபவிக்கும். இது இயற்கையாகும். தந்தையும் ஆத்மாவாக இருக்கிறார், பரமாத்மா. அவருக்குள் அனைத்து ஞானமும் நிரம்பி இருக்கிறது. அதை குழந்தைகளுக்குப் புரிய வைக்கிறார். இது புதிய விஷயங்கள் ஆகும். புதிய மனிதர்கள் கேட்டு இவர்களுடைய ஞானம் வேறு எந்த சாஸ்திரத்திலும் இல்லை என கூறுவார்கள். இருப்பினும் போன கல்பத்தில் யார் கேட்டார்களோ சொத்து அடைந்தார்களோ அவர்கள் விருத்தியை அடைந்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நேரம் ஆகிறது. பிரஜைகள் நிறைய உருவாகிறார்கள். அது எளிதாகும் இராஜாவாக மாறுவதில் கடின உழைப்பு இருக்கிறது. மனிதர்கள் யார் நிறைய செல்வத்தை தானம் செய்கிறார்களோ அவர்கள் இராஜா வீட்டில் பிறக்கிறார்கள். ஏழைகள் கூட தங்களின் துணிவிற்கு ஏற்ப எதை தானம் செய்கிறார் களோ அவர்கள் கூட இராஜாவாக மாறுகிறார்கள். யார் முழுமையான பக்தர்களாக இருக்கிறார்களோ அவர்கள் தானம், புண்ணியம் கூட செய்கிறார்கள். பணக்காரர்கள் மூலமாக நிறைய பாவங்கள் நடக்கும். ஏழைகளுக்குள் நிறைய சிரத்தை இருக்கிறது. அவர்கள் மிகவும் அன்போடு சிறிதளவு தானம் செய்தாலும் நிறைய கிடைக்கிறது. ஏழைகள் பக்தி கூட நிறைய செய்கிறார்கள். தரிசனம் கிடைக்கவில்லை என்றால் கழுத்தை வெட்டிக் கொள்கிறார்கள். பணக்காரர்கள் இவ்வாறு செய்ய மாட்டார்கள். காட்சிகள் கூட ஏழைகளுக்குத் தான் கிடைக்கிறது அவர்களே தான, புண்ணியம் செய்கிறார்கள். அவர்களே இராஜாக்கள் ஆகிறார்கள். பணம் இருப்பவர்களுக்கு. அகங்காரம் இருக்கிறது. இங்கே ஏழைகளுக்கு 21 பிறவிகளுக்கு சுகம் கிடைக்கிறது. ஏழைகள் நிறைய இருக்கிறார்கள். பணக்காரர்கள் கடைசியில் வருவார்கள். பாரதம் இவ்வளவு உயர்வாக இருந்தது. பிறகு இவ்வளவு ஏழையாக எப்படி மாறியது நீங்கள் புரிந்துக் கொள்கிறீர்கள். பூகம்பம் போன்றவற்றில் அனைத்து மாளிகைகளும் போய் விட்டால் ஏழையாகி விடுவார்கள். இராவண இராஜ்ஜியமாக இருப்பதால் அழிந்து போகிறது. பிறகு இந்த பொருட்கள் இருக்காது. ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் ஆயுள் இருக்கும் அல்லவா? அங்கே மனிதர்களின் ஆயுள் அதிகமாக இருப்பது போல கட்டிடங்களின் ஆயுளும் அதிகமாக இருக்கும். தங்கம், மாம்பல் போன்றவைகளால் மிகப் பெரிய கட்டிடங்கள் கட்டிக் கொண்டே போவார்கள். தங்கத்தினால் செய்வது மிகவும் உறுதியாக இருக்கும். நாடகத்தில் கூட சண்டை நடை பெறுகிறது. கட்டிடங்கள் உடைந்து போவது போல காண்பிக்கிறார்கள் அல்லவா? மீண்டும் உருவாகிறது. அவர்கள் இவ்வாறு உருவாக்குகிறார்கள். சொர்க்கத்தினுடைய மாளிகைகளை உருவாக்கு கிறார்கள். எப்படி கட்டிடங்களை மேஸ்திரி கட்டுகிறார் என்பதைக் காட்டுவதில்லை. அதே கட்டிடங்கள் இருக்கும் என புரிந்துக் கொள்கிறார்கள். இன்னும் போகப் போக உங்களுக்கு காட்சிகள் கிடைக்கும் இவ்வாறு விவேகம் கூறுகிறது. இந்த விஷயங்களோடு குழந்தைகளுக்கு தொடர்பு இல்லை. குழந்தைகள் படிப்பை படிக்க வேண்டும். சொர்க்கத்திற்கு அதிபதியாக வேண்டும். சொர்க்கம் மற்றும் நரகம் பல முறை கடந்திருக்கிறது. இப்போது இரண்டும் கடந்திருக்கிறது. இப்போது சங்கமம் ஆகும் சத்யுகத்தில் இந்த ஞானம் இருக்காது. இச்சமயம் குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு முழு ஞானமும் இருக்கிறது. லக்ஷ்மி நாராயணனுக்கு இந்த இராஜ்ஜியத்தை யார் கொடுத்தது? இப்போது குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குத் தெரியும். இவர்கள் இந்த சொத்தை யாரிடமிருந்து பெற்றனர்? இங்கே படிப்பை படித்து சொர்க்கத்திற்கு அதிபதியாகிறார்கள். பிறகு அங்கே சென்று மாளிகை போன்றவைகளை கட்டுகிறார்கள். சர்ஜன் கூட பெரிய பெரிய மருத்துவ மனைகளை கட்டுகிறார்கள் அல்லவா?

பாபா குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு ஒவ்வொரு நாளும் நல்ல நல்ல கருத்துகளை சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார். உங்களுடைய வேலையே பாபா எவ்வளவு அன்போடு புரிய வைக்கின்றார். அது போல மனிதர்களை எழுப்புவது, வழிக் காட்டுவதாகும். தேக அபிமானம் அவசியம் இல்லை. பாபாவிற்கு ஒரு போதும் தேக அபிமானம் ஏற்படாது. உங்களுக்கு ஆத்ம அபிமானியாக ஆவதில் தான் கடின உழைப்பு இருக்கிறது. யார் ஆத்ம அபிமானியாகி பாபாவின் அறிமுகத்தை கொடுக்கிறார்களோ அவரே பலருக்கு நன்மை செய்கிறார். முதலில் தேக அபிமானம் வருவதால் பிறகு பல விகாரங்கள் வருகின்றது. சண்டையிடுதல், மோதிக் கொள்ளுதல், நவாப் போன்று நடத்தல் அனைத்தும் தேக அபிமானம் ஆகும். நம்முடையது இராஜயோகமாக இருந்தாலும் கூட மிகவும் சாதாரணமாக இருக்க வேண்டும். சிறிய விஷயத்திலேயே அகங்காரம் வருகிறது. அழகான கடிகாரத்தைப் பார்த்தால் இதை அணிந்துக் கொள்ளலாம் மனதில் தோன்றுகிறது. அதைப் பற்றி எண்ணிக் கொண்டிருப்பார்கள், இதற்குக் கூட தேக அபிமானம் என்று பெயர். நல்ல உயர்வான பொருள் என்றால் பாதுகாக்க வேண்டியிருக்கும். காணாமல் போனால் எண்ணங்கள் ஓடும் கடைசி நேரத்தில் எது நினைவிற்கு வந்தாலும் பதவி குறைந்து போகும். இவை தேக அபிமானத்தின் பழக்கம் ஆகும். பிறகு சேவைக்கு பதிலாக டிஸ்சர்வீஸ் கூட நிச்சயம் செய்வார்கள். இராவணன் உங்களை தேக அபிமானியாக மாற்றி விட்டான். பாபா எவ்வளவு சாதாரணமாக செல்கிறார் என பார்க்கிறீர்கள். ஒவ்வொருவரின் சேவையும் பார்க்கப்படுகிறது. மகாரதி குழந்தைகள் தன்னை வெளிப்படுத்த வேண்டும். மகாரதிகளுக்குத் தான் நீங்கள் இந்த இடத்திற்கு சென்று சொற்பொழிவு ஆற்றுவீர்கள் என எழுதப்படுகிறது. ஒருவரையொருவர் அழைக்கிறார்கள். ஆனால் குழந்தைகளுக்குள் தேக அபிமானம் நிறைய இருக்கிறது. சொற்பொழிவு ஆற்றுவதில் நன்றாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் தங்களுக்குள் ஆன்மீக அன்பு இல்லை. தேக அபிமானம் உப்பு தண்ணீராக மாற்றுகிறது. ஏதாவது ஒரு விஷயத்தில் உடனே

07.03.2011

கோபித்துக் கொள்வது கூட கூடாது. ஆகையால் யாராவது கேட்க வேண்டும் என்றால் பாபாவிடம் வந்து கேளுங்கள் என பாபா கூறுகிறார். யாராவது பாபாவிடம் உங்களுக்கு எத்தனை குழந்தைகள் என கேட்டால் எண்ண முடியாத அளவிற்கு குழந்தைகள் இருக்கிறார்கள் என கூறுவேன். ஆனால் சிலர் தீயவராகவும், சிலர் மிகவும் நல்லவராகவும் இருக்கிறார்கள். இப்படி பட்ட தந்தைக்கு கட்டளை படி நடக்கும் கீழ்ப்படிதலுள்ள, நேர்மையானவராக மாற வேண்டும் அல்லவா. நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான காணாமல் போய் கண்டெடுக்கப்பட்ட செல்லமான குழந்தைகளுக்கு தாயும் தந்தையுமாகிய பாபாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீக குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீக தந்தையின் நமஸ்தே.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம்:

1. தேக அபிமானத்தில் வந்து எந்த விதமான ஃபேஷன் செய்யக் கூடாது. அதிகமாக ஆர்வம் வைக்கக் கூடாது. மிக மிக சாதாரணமாக இருக்க வேண்டும்.
2. தங்களுக்குள் மிக மிக ஆன்மீக அன்போடு நடக்க வேண்டும். ஒரு போதும் உப்பு தண்ணீர் போல் இருக்க கூடாது. பாபாவின் நல்ல குழந்தையாக இருக்க வேண்டும். அகங்காரத்தில் ஒரு போதும் வரக் கூடாது.

வரதானம்: நிராகாரி நிலையின் பயிற்சி மூலமாக நான் என்பதை முடிக்கக் கூடிய நிர் அகங்காரி ஆகுகா.

நான் என்பது நிகழ்காலத்தில் எல்லாவற்றையும் விட மெல்லிய மற்றும் அழகான நூலாக இருக்கிறது. இந்த நான் என்ற வார்த்தை தான் தேக அபிமானத்திலிருந்து கடந்து போகக் கூடியதாகவும் இருக்கிறது. தேக அபிமானத்தில் கொண்டு வரக் கூடியதாகவும் இருக்கிறது. நான் என்பது தலை கீழான ரூபத்தில் வருகின்ற போது பாபாவிற்கு அன்பாக இருப்பதற்குப் பதிலாக ஏதாவது ஒரு ஆத்மாவின் பெயர், மரியாதை, கௌரவத்தின் அன்பாக மாற்றிவிடுகிறது. இந்த பந்தனத்திலிருந்து விடுபடுவதற்காக நிரந்தரமாக நிராகாரி நிலையில் நிலைத்திருந்து சாகாரத்தில் வருங்கள். இந்த அப்பியாசத்தை இயற்கையாகவே இயல்பாக்கிக் கொண்டால் நிர் அகங்காரி ஆகிவிடலாம்.

சுலோகன்: யாருடைய தீய அல்லது நல்ல விஷயத்தை கேட்டு சங்கல்பத்தில் கூட வெறுப்பு பாவம் வருதல் கூட பரமத் ஆகும்.